

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

12. An & illis qui huiusmodi signa pœnitentiæ dederunt in absentia
pastoris?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

238 DE NECES. ET MOD. MINIST.
manifesto in genere, meliori modo, quo
nunc possum.

Dices 2. Ad absolutionem sacramenta-
lem non sufficit confiteri alicui sacerdoti
in genere, sed oportet confiteri alicui in par-
ticulari, puta, Petro, vel Paulo: Ergo non
tenetur, imò non potest pastor tali mini-
strare hoc sacramentum.

R. Non sufficere quidem huiusmodi
confessionem extra articulum prædictæ ne-
cessitatis, quia ut debita pœnitentia impo-
natur, opus est ut pœnitens omnia peccata,
quorum meminit, post diligens examen, re-
ferat Confessario, in particulari Petro, vel
Paulo, vel alteri: In articulo tamen necessi-
tatis, quàm aliter fieri non potest, sicut satis est
tamen in genere confiteri, ut ostendimus; ita
& in genere eligere Confessarium, maxime
eum contra hoc nihil sit assertum, vel à sa-
cra Scriptura, vel à summo Pontifice, vel à
Concilio generali, vel à communi Theolo-
gorum sententia.

QVÆSTIO XII.

*An & illos, qui huiusmodi signa pœnitentiæ dede-
runt in absentia pastoris?*

Quæstionis explicatio.

Ordinarie confessio fieri debet in præ-
sentia sacerdotis; hinc quidam for-
tasse

tasse excusationis occasionē accipere possent, quod etsi peste infectus percussisset pectus, & alia signa poenitentiae ostenderit, non putent tamen se teneri illi beneficium absolutionis impendere, eo quod illa signa non viderint, nec praesentes fuerint, quando illa edebat. Queritur ergo, an hac ratione pastor excusetur, an vero etiam talibus ministrare teneatur?

Responsio.

Teneantur ministrare. Probatur primo ex verbis Leonis: *His* (inquit) *qui tempore necessitatis, & in periculi vrge, & instantia praesidium poenitentiae, & mox reconciliationis implorant, nec satisfactio interdicenda est, nec reconciliatio deneganda.* Et infra: *Quod si aliqua aegri udine ita fuerint aggravati, ut quod paulo ante poscebant, sub praesentia sacerdotis significare non valeant testimonio ei fidelium, & circumstantium prodesse debeant, ut simul & poenitentiae, & reconciliatio- nis beneficium consequantur.* Secundo, quia certum est signa contritionis ex alterius tñ testimonio cognita sufficere, ut sacerdos possit sic morienti dare Eucharistiam, & extremam Vnctionem, & Baptisimum secundum omnes Doctores, & (a) Concilia:

*a c. Maioribus
de baptismo*

ergo & sufficient eadem signa contritionis declarata Confessario ex testimonio alterius pro sacramento poenitentiae.

Proba-

Probatur consequen. quia similiter debet in omnib. sacramentis ministrandis pastor examinare, & iudicare qui sint digni, vt illis ministret, & qui sint indigni, vt eos ab eorum perceptione repellat.

Dices: Potest contingere, vt infirmus pœnitens interim dum aduocatur pastor mutet voluntatem.

R. Non obstante illo teneri pastorem ministrare. 1. quia fere est impossibile, quod assumitur, vt quis existens in articulo mortis, & desiderans cōfiteri, mutet ita cito voluntatem. 2. Quia circumstantes qui affuerunt, possunt testificari; an viderint signa mutationis voluntatis illius. Postremo, quia idem inconueniens potest sapius contingere in matrimonio contracto per procuratorem, quod tamen est in vsu ecclesie, & est verum sacramentum etiam post Concilium Tridentinum, vt suo loco dicemus.

Dices 2. Testificans de huiusmodi pœnitentia potest pastorem fallere.

R. Neque hoc pastorem excusare, 1. quia rarissime hoc continget, cum dictus testis nihil habeat utilitatis temporalis propter dictum mendacium. 2. quia etiam potest mentiri interpret, quando quis confitetur per interpretem, quod ignoret lingua
confessa.

confessarii: & tamen sine dubio valet illo casu confessio per interpretem: deniq; quia etiam ipse poenitens in praesentia confitens potest mentiri, & de facto aliqui saepius deprehenduntur suis confessariis mentiti fuisse.

QVÆSTIO XIII.

An etiam illis, quos paulo ante Pastor audierat in confessione, & non absoluerat, si postea superueniens inuenit adhuc viuos, sed amisisse sensum?

Quæstionis explicatio.

PEste infecti vt confessionem integram & salutarem faciant, frequenter rogant pastorem, vt ad se saepius redeat, vel quia propter corporis imbecillitatem non possunt simul integram confessionem facere, vel quia tunc non occurrunt alia peccata, cum tamen sciant esse plura, & dum redit pastor, reperit homines viuentes quidem, sed priuatos sensibus: Quaritur idcirco, quid hoc casu faciet pastor, excusaturne ab vltèriori officio, vel non?

Responsio.

Tenetur pastor tales absoluerè etiam sacramentaliter, dummodo non constet eos voluntatem poenitendi mutasse, quia imprimis ponitur dispositio sufficiens ad

Q susci-